

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 28. oktober 1992

i sag C-219/91, straffesag mod Johannes Stephanus Wilhelmus Ter Voort (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arrondissementsrechtbank, Leeuwarden) ⁽¹⁾

(Begrebet lægemiddel)

(92/C 310/02)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-219/91 angående en anmodning som Arrondissementsrechtbank, Leeuwarden (Nederlandene), i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod Johannes Stephanus Wilhelmus Ter Voort, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkninger af bestemmelserne i artikel 1, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 65/65/EØF af 26. januar 1965 om tilnærmelse af lovgivning om medicinske specialiteter ⁽²⁾, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, G. C. Rodríguez Iglesias, og dommerne M. Zuleeg, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida og F. Grévisse; generaladvokat: G. Tesauro; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 28. oktober 1992 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *En vare, som anbefales eller betegnes som havende forebyggende eller helbredende egenskaber, er et lægemiddel efter artikel 1, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 65/65/EØF af 26. januar 1965 om tilnærmelse af lovgivning om medicinske specialiteter, selv om den i almindelighed betragtes som et levedsmiddel, og selv om den på videnskabens nuværende stadium ikke er kendt for at have terapeutisk virkning.*
2. *En vare, hvis terapeutiske egenskaber udelukkende er angivet i en publikation som f.eks. en folder, der på køberens anmodning sendes til denne efter salget, enten af producenten eller sælgeren af varen eller af tredje-*

mand, kan i sidstnævnte tilfælde betegnes som et lægemiddel efter artikel 1, stk. 2, første afsnit, i direktiv 65/65/EØF, såfremt den pågældende tredjemand ikke handler helt uafhængigt af producenten eller sælgeren.

3. *En vare, som ikke er et lægemiddel efter artikel 1, stk. 2 i direktiv 65/65/EØF, kan — medmindre andet gælder ifølge Traktatens artikel 30 ff. om varer indført fra andre medlemsstater — undergives reglerne om lægemidler i en medlemsstats nationale ret.*

DOMSTOLENS KENDELSE

af 30. september 1992

i sag C-294/91 P, Elfriede Sebastiani mod Europa-Parlamentet ⁽¹⁾

(Appel — tjenestemænd — midlertidig tjeneste —
forfremmelse — åbenbart, at appellen skal forkastes)

(92/C 310/03)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-294/91 P, Elfriede Sebastiani, tjenestemand i Europa-Parlamentet, med bopæl i Wellen (Forbundsrepublikken Tyskland), ved advokat Paul Greinert, Trier, og med valgt adresse i Luxembourg hos Europa-Parlamentets Generalsekretariat, Kirchberg, angående en appel af dom afsagt den 25. september 1991 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-163/89, Elfriede Sebastiani mod Europa-Parlamentet, hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af dommen — den anden part i appelsagen er Europa-Parlamentet (befuldmægtigede Jorge Campions og Manfred Peter, bistået af advokat Alex Bonn, Luxembourg) — har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene R. Joliet, F. A. Schockweiler og F. Grévisse samt dommerne G. F. Mancini, C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg, J. L. Murray og D. A. O. Edward; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: J.-G.

⁽¹⁾ EFT nr. C 251 af 26. 9. 1991.

⁽²⁾ EFT nr. 22 af 9. 2. 1965, s. 369/65.

⁽¹⁾ EFT nr. C 336 af 31. 12. 1991.